

Tövbemizin kabul edildiğini bilebilir miyiz?

İzmir'den Kenan Bey: "Tövbemizin kabul edilip edilmediğini anlayabilir miyiz?"

Esas olan tövbe etmeye muvaffak olmaktır. Kur'ân bizi bir çok âyetiyle tövbe etmeye davet ediyor: "Bu kitap size gönderildi ki, Rabb'inizden af dileyin. Sonra günahlarınızdan vazgeçmiş olarak O'na dönün. O da sizi takdir edilmiş olan ecelinize kadar güzel bir şekilde yaşatsın. Ve her fazilet sahibine lütuf ve ihsanıyla mükâfâtını versin. Yüz çevirerseniz, muhakkak ki, ben büyük bir günün azabının size gelmesinden korkarım."1 "Ey îman edenler! Allah'a tam bir ihlâs ile tövbe edin. Umulur ki Allah günahlarınızı bağışlar. Ve sizi altından ırmaklar akan Cennetlere koyar. O gün Allah'ın Peygamberi ve berâberindeki mü'minleri utandırmayacağı gündür."2

Peygamber Efendimiz de (asm): "Ey insanlar! Allah'a tövbe ediniz ve O'ndan mağfiret isteyiniz. Muhakkak ki ben günde yüz defa tövbe etmekteyim."3 "Allah gündüz günahkârları tövbe etsin diye geceleyin elini açar. Gece günahkârı tövbe etsin diye gündüz elini açar. Tâ güneş batıdan doğuncaya kadar bu böyle devam eder."4 "Kim, güneş batıdan doğmadan önce tövbe ederse, Allah tövbesini kabul eder"5 buyuruyor.

Demek biz, geçmiş ve gelecek günahları bağışlandığı halde, günde yüz defa tövbe eden bir Peygamberin (asm) ümmetiyiz. Tövbe etmek bizim vazifemiz. Hulus-u kalbimiz ve samimiyetimiz nispetinde tövbemizin kabul edilmesini Rahmet-i İlâhiyeden umarız. Ümit kapısı açıktır ve ümit etmekle emrolunduk. Ümitsizlik bizim dinimizde yoktur.

Tövbemizin kabul edilip edilmediğini bilemeyiz. Esasen hiçbir ibâdetin kabul edildiğini bilmemize imkân yoktur. Biz Allah rızası için ibâdet yapmakla, tövbe etmekle mükellefiz. Cenâb-ı Hak dilerse kabul eder. Takdir O'nundur.

Esasen tövbemizin ve ibâdetlerimizin kabul edildiğini bilmek bizi amelde riyaya, gurura ve ucba, yani amelimize güvenmeye götürür. Oysa amele güvenmek

tehlikelidir. Amele güvenemeyiz. Biz yalnızca Allah'ın rahmetine, lütfuna ve merhametine güveniriz. Ölünceye kadar tövbe etmek ve tövbemizi bozmadan Allah'a itaat ederek haramlardan uzak durmaya çalışmak vazifemizdir. Biz vazifemizi Allah'ın yardımıyla yerine getirmeye çalışırız. Allah'tan rahmetini umarız.

Tevbe için en mühim adım, niyettir, kararlılıktır, pişmanlıktır, affedilmeyi cidden ummak ve istemektir, Allah'ın rızâsına tâlip olmaktır, bu amaca ulaşmak için harekete geçmektir, yöneliştir, Allah'a müteveccih olmaktır.

Tevbe için bir diğer önemli adım da; tövbeye muvaffak olmuş ve amel-i salihde yoğunlaşmış bir "topluluk" içerisine dahil olmak; bu toplulukla beraber ibâdet ve itaatte bulunmak ve bu "cemaati" terk etmemek; eski çevreye de aslâ dönmemektir.

Bizim, dünyanın kirinden, günahından, ufûnetinden, haramından ve mâlâyânî işlerinden kendimizi çekip alarak; ibadetlerimize dikkat etmemiz, Allah'ın adının anıldığı, tefekkür halinin yaşandığı, kalp ve aklımızın arındığı iman derslerine devam etmemiz Allah katında makbule şâyân bulunuyor. Bu çerçevede, bizi günaha çeken çevreyi bırakıp; bizi ibâdet ve itaate yönlendiren câmia ile birlikteliğimizi pekiştirmek hâlis tevbe için önemli bir adım teşkil etmektedir. Kötü alışkanlıklarımızı bırakma kudretini de yine, bu takva sahibi toplulukla birlikteliğimizde bulabiliriz.

Dipnotlar:

- 1- Hûd Sûresi: 3.
- 2- Tahrim Sûresi: 8.
- 3- Riyâzu's-Sâlihîn, 14.
- 4- Riyâzu's-Sâlihîn, 16.
- 5- Riyâzu's-Sâlihîn,17.